

عنوان مقاله:

مبانی طراحی شهرکهای هوشمند و خوداتکا در اطراف شهرهای کنونی

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امیرحسین رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

افشین قربانی پارام - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند و دکتری تخصصی معماری

خلاصه مقاله:

شهرک و مبانی وابسته به آن واقعیتی است که پس از گذار از دوران مدرن بر چهره شهر و شهرنشینی وارد گردید. براین اساس در جهت برخورد اصولی و واقعیت انگارانه با چنین موضوعی باید طراحی و شهرسازی در ارتباطی مستحک و اساسی با چنین موضوعی باشد. شهرک ها علاوه بر جای دادن جمعیت انسان ها باید قادر باشند شرایط زیست مناسبی را از جهات مختلف فراهم آورند. براین اساس رویکرد خوداتکایی در طراحی و اجرای چنین مناطق شهری نسبت به شاکله اصلی شهر بسیار مورد تاکید است. این موضوع که منطقه شهری چون شهرک بتواند نیازهای خود را تامین نماید و مدیریت و کنترلی اساسی بر آن داشته باشد می تواند راهکاری اصولی در این خصوص باشد. بر این اساس در این پژوهش براساس رویکرد کیفی موضوع معماری و اجرای شهرک در مناسبات شهرسازی و معماری مورد تاکید قرار گرفته است. در جهت تحلیل و بررسی این موضوع از روش تحلیل تدوینی و تدقیقی استفاده شده است. با توجه به نتایج پژوهش باید عنوان نمود که هوشمندسازی به واسطه اتکا بر فناوری و تکنولوژی می تواند تاثیری اساسی بر طراحی آینده نگر و توسعه محور شهرک ها داشته باشد. مدیریت کنترلی که هوشمندسازی می تواند برای معماری و شهرسازی به همراه داشته باشد و همچنین رفاهی که در خصوص شرایط زیست انسانی می تواند داشته باشد، شهرک ها را از این منظر با ارزش ساخت بالا معرفی خواهند نمود. این موضوع در کنار خوداتکایی شهرک نسبت به شهر نیز تأکیدی بر توجه اساسی به چنین مبانی دارد.

کلمات کلیدی:

هوشمندسازی؛ شهرسازی، معماری، فناوری؛ شهرک؛ توسعه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1549838>

